

A Fővárosi Ítéltábla a Kiss és Lányi Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. Limbek Andrea ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében, amely perbe a dr. Karczób Péter ügyvéd (**jogi képviselő címe**) ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó (fél címe 1) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2016. március 9. napján kelt 29.G.41.549/2008/155. számú ítélete ellen, a felperes részéről 156. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a **település**, ... helyrajzi szám alatti ingatlanok a felperes, a ... helyrajzi szám alatti ingatlanok az alperes a tulajdonosa. Az ingatlanok fekvése szerinti fogyasztói terület ivóvíz és ipari víz közcső-vezeték rendszerének üzemeltetését a F Zrt. látja el, az utcai vezetékről leágazó csövek, amelyek az egyes ingatlanok felé haladnak, magántulajdonban vannak.

Az alperes által használt üzemcsarnokba vezető vízvezeték-hálózat szakasz leürítése a téli időszakot megelőzően nem történt meg. A felperes által használt ingatlanrész pincéjébe 2008. január 13-án kb. 800 m³ víz folyt be. A pince elárasztása következtében a felperesnek kára merült fel.

A felperes végleges keresetében az alperest a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján 12.196.477 forint kártérítés, valamint ezen összeg után 2008. január 13. napjától a Ptk. 301/A. § (1) bekezdésében foglalt mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. A keresete ténybeli alapjául előadta, hogy a 2008. január 13-án az alperes által használt üzemcsarnokban történt csőtörés következtében a kábel-alagútban keresztül víz áramlott a pincéjébe, s azt 1 méter magasan elárasztotta. A víz befolyása miatt kára keletkezett.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a felperes keresetének az elutasítását kérték.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. március 9-én kelt, 29.G.41.549/2008/155. számú ítéletében a kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.957.177 forintot, valamint ezen összeg után 2008. január 13. napjától a 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a felperes részére 15 napon belül 1.191.436 forint perköltséget. Kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 841.694 forint és az alperesi beavatkozó részére 1.076.350 forint perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a 2013. október 11-én kelt 99. sorszámú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a 2008. január 13. napján bekövetkezett, csőtöréssel okozati összefüggésben a felperest ért károkért. A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.185/2014/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság 99. sorszámú közbenső ítéletét helybenhagyta. A Kúria Pfv.III.20.591/2015/4. számú közbenső ítéletével a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben a felperesnél bekövetkezett kár mértékét a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése alapján állapította meg a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése és mérlegelése alapján. Figyelemmel arra, hogy a Ptk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a 7.957.177 forint kártérítési összeg után az annak megfizetésével késedelembe esett alperest a a káresemény időpontjától, 2008. január 13. napjától kötelezte a késedelmi kamat megfizetésére

A késedelmi kamat mértékét a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint állapította meg, figyelemmel arra, hogy a felperes követelése nem szerződésszegéssel okozott kár megfizetésére irányult. Kifejtette, hogy a Ptk. 301/A. §-ában foglaltak szerinti kamat mérték csak szerződéses jogviszonyhoz kapcsolódó fizetési késedelem esetén alkalmazható.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kamat mértékére vonatkozó rendelkezése ellen a felperes nyújtott be fellebbezést.

A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a késedelmi kamat mértékének a Ptk. 301/A. §-a szerinti felemelését.

Érvelése szerint a gazdálkodó szervezetek tekintetében a késedelmi kamatfizetési kötelezettség vonatkozásában a Ptk. 301/A. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben írt rendelkezések az irányadók a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdésében foglaltak helyett. A jogszabályhely kizárólag gazdálkodó szervezetekre utal, egyéb kritériumot az alkalmazás körében nem fogalmaz meg, így ez a rendelkezés nemcsak szerződésszegés, a felek közötti szerződéses jogviszony esetén irányadó, hanem egyéb, kötelem keletkeztető tényállásból eredő késedelem felmerülése esetén is, azaz a szerződésen kívül okozott kár utáni speciális késedelmi kár kamataként is.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását. Álláspontja szerint az ítélet késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezése megalapozott, mert a Ptk. 301/A. § rendelkezéseit a Magya Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizáció célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény 6. §-a emelte be a régi Ptk.-ba. A jogalkotás ezzel jogharmonizációs kötelezettséget teljesített, a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó fizetési késedelem leküzdéséről szóló 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését valósította meg. Ezen törvény indokolásának III.2. pontja szerint az irányelv csak a kereskedelmi

szerződésekre vonatkozik, így nem érinti a kártérítési összegek kifizetését. Véleménye szerint az irányelv és az irányelv átültetését célzó törvény indokolása is egyértelmű az alkalmazhatósági kör tekintetében. Kitért arra is, hogy a hatályos Ptk. 6:155. §-a már „vállalkozások közötti szerződések” esetére rendelkezik az általánostól eltérő mértékű törvényes késedelmi kamatról.

Az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz kizárólag az elsőfokú bíróság által a felperesnek megítélt késedelmi kamat mértékét vizsgálta.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az alperesnek az irányadó késedelmi kamatmérték tekintetében elfoglalt jogi álláspontját.

A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától hatályos Ptk. 301/A. § (1)-(2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy gazdálkodó szervezetek között a késedelmi kamatra vonatkozó szabályokat az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összege.

Az új szabályok hatálybalépéséről rendelkező 2002. évi XXXVI. törvény célja - egyebek mellett - az volt, hogy a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó fizetési késedelem jogkövetkezményéről szóló közösségi jogszabállyal, az alperes által is hivatkozott 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel való összhangot megteremtse, az irányelv rendelkezéseit a magyar jogba átültesse.

A Ptk. 688. § c) pontjában kimondja, hogy a törvény 301/A. §-a az Európai Parlament és a Tanács kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó fizetési késedelem leküzdéséről szóló 2000/35/EK irányelvének való megfelelést szolgálja. Az irányelv a bevezetőjének (13) bekezdésében kimondta, hogy kizárólag a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítésére vonatkozik, és nem rendelkezik a fogyasztókkal kötött ügyletekről, illetve más, például a csekkekre és váltókra vonatkozó jogszabályok szerinti fizetésekkel kapcsolatos kamatokról, a kártérítési kifizetésekről, ideértve a biztosító társaságok kifizetéseit is.

A 2. cikkének 1. pontja szerint „kereskedelmi ügyletek”: vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek fizetés ellenében áruk szállítását vagy szolgáltatását eredményezik.

Az előbbiekből az következik, hogy a kártérítés esetében a késedelem objektív jogkövetkezményeként a késedelmi kamat általános szabályai alkalmazandók. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának a Ptk. kamatszabályait módosító törvény értelmezéséről és alkalmazásáról elfogadott 3/2004. (XII. 2.) PK véleményében azt az álláspontját tette közzé, hogy a Ptk. 301/A. §-ának rendelkezései a gazdálkodó szervezeteknek csak a szerződéses kapcsolataiból eredő fizetési késedelem esetére vonatkoznak. Az egyéb jogviszonyokból keletkezett pénzfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a gazdálkodó szervezet és a Ptk. 301. § (1)-(2) bekezdése szerint köteles késedelmi kamatot fizetni.

A felperes tehát a kifejtettek alapján a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatra tarthat igényt.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének késedelmi kamat mértékére vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az általa illetékbélyegben lerótt fellebbezési illetéket maga viseli.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2016. augusztus 25.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő